

Wie laat de hond uit? / #43 Ouderen en welzijn honden (Audiotranscript)

Sieneke Groenman: Zo'n prutje als je dat er niet meteen uithaalt en dan komt de volgende dag weer een prutje, op een gegeven moment is het een...

Marieke: Opstapeling, ja.

Sieneke Groenman: Een knoeperd van een prutje.

Marieke: Een knoeperd van een prutje.

Sieneke Groenman: En dan gaat het in de weg zitten, ja. Dan gaat het mee klitten met het haar.

Marieke: Deze podcast wordt je aangeboden door Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer.

Voice-over: Ja hoor, je luistert weer naar een gloednieuwe aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Jet, Marieke en Lysbeth over het leven met hun honden? Te gast is Sieneke Groenman van de Koninklijke Hondenbescherming. Maar we beginnen met de vraag van luisteraar Gina.

Gina: Goeiemorgen met Gina van Heldereren.

Jet: Hé, goeiemorgen. Je spreekt met Jet van de podcast 'Wie laat de hond uit?'.

Gina: Hallo Jet.

Jet: Hallo, je had een hele leuke vraag voor ons, dus ik zou zeggen: brand los.

Gina: Nou Jet, ik heb een oude tante, ze is aan het dementeren. En ik denk dat ze eigenlijk niet meer zo goed voor haar hondje kan zorgen.

Jet: Ach.

Gina: Hoe kan ik zien of dat ook echt zo is?

Jet: Ach, nou, wat een zorg voor en je tante en het hondje van je tante. En wat een lieve vraag ook! Ik denk dat dat inderdaad ook heel actueel is. Er zijn een hoop oudere mensen die natuurlijk met een hondje zitten. Wij hebben zo direct een een kenner aan tafel, een deskundige, en daar gaan we het over hebben. Ik zal de vraag voorleggen.

Gina: Wat fijn, dank je wel.

Jet: Ja, nou, blijf luisteren en sterkte in ieder geval met de hele situatie.

Gina: Reuze bedankt.

Jet: Oké, dank je wel Gina, doeg.

Gina: Dag, dag.

Jet: Doeg.

Gina: Dag.

Marieke: Hoi, ik ben Marieke, mijn hond heet Mila en ze is het allerbeste maatje die ik me zou kunnen voorstellen.

Jet: Hallo, ik ben Jet, mijn hond heet Poppy en ze was een zwerver, maar is nu de koningin van Rotterdam.

Lysbeth: Hallo, ik ben Lysbeth en ik heb Rafieq meegenomen, waar ik per ongeluk, zes jaar geleden, verliefd op werd.

Jet: Ja, en één ding hebben we allemaal gemeen, wij hebben allemaal het allerleukste hondje van de hele wereld.

Marieke: Dat zeker.

Voice-over: Aflevering 43: ouderen en het welzijn van hun honden.

Jet: Goed, we hebben natuurlijk ons panel, Lysbeth en Marieke. We hebben vandaag gelukkig ook weer een deskundige, Sienneke Groenman. En jij bent, als ik het goed heb begrepen, een beleidsadviseur honden en welzijn.

Sienneke Groenman: Ja, beleidsadviseur opvang, hondenopvang en welzijn, dat klopt.

Jet: Kijk, ja, dus dan hebben we wel echt de juiste aan tafel. Ik heb zojuist Gina aan de telefoon gehad. Zij zegt: ja, ik heb een oude tante en die tante heeft een hond. Mijn tante is dementerend en ik maak me een beetje zorgen, want ik denk namelijk dat het niet helemaal goed gaat met de hond. Dat de zorg voor haar hond niet meer helemaal optimaal is, is natuurlijk niet zo'n gekke gedachte als iemand aan het dementeren is. Ik kijk naar Lysbeth, heb jij ooit zoiets aan de orde gehad in jouw omgeving?

Lysbeth: Ja, ik weet van vrienden dat die een moeder hadden met een Teckel, die had een Teckeltje en daar maakte ze keurig netjes zakjes van. Dus maandagochtend, maandagavond, dinsdagochtend, dinsdagavond, voor de hele week. En op een gegeven moment kwamen ze erachter dat die moeder ad random gewoon maar een zakje gaf en die Teckel werd steeds magerder.

Jet: Ach.

Lysbeth: En toen hebben ze de burens ingeschakeld dat die het ritme van de hond eten en uitlaten dat 'ie in elk geval goed uitgelaten werd. En alles wat die moeder deed aan uitlaten was extra.

Jet: Oh, ja.

Lysbeth: En toen de moeder gedwongen opgenomen werd, toen hebben de burens ook de hond geadopteerd.

Jet: Wat een goeie oplossing, dus die zijn echt vrij snel ingesprongen die zagen gewoon...

Lysbeth: Nou ja, vrij snel, je...

Jet: Het niet goed met dat hondje, we gaan nu meteen actie ondernemen.

Lysbeth: Ja, maar je bent eigenlijk altijd te laat, want...

Jet: Ja.

Lysbeth: Zo'n hond gaat niet gelijk vermageren, want die gaat ook gewoon dingen opeten van een bord op het aanrecht en weet ik het wat. Dus die zorgt ook een beetje voor zichzelf. Dus uiteindelijk denk ik: vanaf het moment dat je echt die zakjes gaat maken, moet je al nadenken over: gaat het wel goed hier?

Jet: En dat hebben ze wel ter controle hebben ze dat dus gedaan, van ja, oké...

Lysbeth: Omdat ze twijfelden. Die moeder zei: ik geef die hond echt wel eten en zij dachten: nou?

Jet: Wij vragen het ons af. Marieke?

Marieke: Nou, mijn opa en oma die waren altijd echt supergek op dieren. M'n opa was veehandelaar en die was dus ook altijd buiten en ook altijd bezig met de paarden en mennen en alles. En m'n oma had heel vaak nestjes met puppies en allemaal honden om zich heen, superleuk. Alleen op een gegeven moment, nou ja, werden zij dus ook ouder en ze hadden nog één hond en die werd ook wel steeds dikker juist.

Jet: O ja.

Marieke: Dus die kreeg juist heel heel lekkers en koekjes en weet ik veel wat. Dat wij al zeiden: dit is niet heel gezond, maar we zagen ook hoe gek ze op elkaar waren. En op een gegeven moment is mijn oma dus naar een verzorgingstehuis gegaan toen mijn opa is komen te overlijden. En toen was het: ja, wat gaat er met de hond gebeuren? Want die kan niet mee. En nou, toen had mijn tante gezegd: wij willen haar wel in huis nemen, hoe lastig het ook voor de hond zou zijn en het zou vast wel heel moeilijk worden. Uiteindelijk heeft die hond het juist heel prettig daar gehad, zijn ze toch achtergekomen dat ie inderdaad diabetes had. Dus hebben ze ook de juiste...

Jet: Voeding.

Marieke: Ja, voeding, maar ook de juiste insuline en alles erop kunnen afstemmen. En was

het ook als die meeding naar het verzorgingsthuis van m'n oma helemaal niet zo van: o, wat geweldig dat we elkaar weer zien. Maar: ja, ik heb ook goed bij m'n nieuwe plekkie.

Marieke: Oké, nou, ja, dat is wel een goed einde inderdaad, want ik kan me ook voorstellen dat afscheid van een hond, zeker bij wat oudere mensen, die misschien niet meer zoveel sociale omgevingen hebben, lijkt me heel lastig. Sieneke, is dit een bekend probleem voor jou?

Sieneke Groenman: Ja, zeker, dat zien we heel veel en ook wat Marieke dus zegt, dat het voor ouderen vaak heel erg belangrijk is om zo'n hond in huis te hebben. Nou, jullie hebben allemaal honden, dus je weet hoeveel plezier en hoeveel baat en hoeveel gezelschap en vriendschap je van zo'n hond kunt krijgen als 'ie in je omgeving is. En dat geldt voor oudere mensen misschien nog wel meer. Maar we zien wel vaak dat als mensen minder goed voor zichzelf kunnen gaan zorgen, en dat gebeurt gewoon wel toch met oude mensen op een gegeven moment, dat ook die zorg voor de hond erbij inschiet. En wat je dan ziet is inderdaad hele dikke honden, omdat ze veel te veel eten krijgen.

Jet: Ja.

Sieneke Groenman: Of veel te magere honden, omdat ze...

Jet: Vergeten worden.

Sieneke Groenman: ...vergeten worden. Ja, honden met vreselijk veel dorst. Als er bijvoorbeeld dan eens een thuiszorgmedewerker komt, bijvoorbeeld, die zet een bakje water neer, zo'n hond er werkelijk op afstormt. Nou, dat is een teken dat het niet zo goed gaat dat daar in die verzorging iets mis is.

Marieke: Ja, we hadden dan wel het geluk dat er, omdat m'n oma dementerend was, altijd ook iemand in huis was. Dus de verzorging, dat werd gewoon gedaan, want m'n oma gaf de hond al helemaal niet meer te eten 's ochtends en 's avonds. Dat deed degene die dus als humane verzorger, zeg maar, daar was, die deed ook de hond.

Jet: Dat is in principe natuurlijk helemaal niet hun taak en ze komen altijd aan handen tekort. Dus het is best wel een dingetje om even over na te denken als je mensen in je omgeving hebt die ouder worden, maar wel de zorg voor een huisdier hebben. Is wel goed om eventjes...

Sieneke Groenman: Nou wat je zegt klopt, het is heel erg afhankelijk van een individuele

thuiszorgmedewerker of van het zorgkader die ook oog heeft voor die hond. Dat gebeurt natuurlijk ook heel vaak dat dat er niet is. Mensen...

Jet: En dat kun je ze ook niet kwalijk nemen.

Sieneke Groenman: Dat kun je ze niet kwalijk nemen, daar zijn ze niet voor. Ze hebben vaak heel weinig tijd en als je al niet zoveel met huisdieren hebt, want dat kan natuurlijk ook, ja, of je baalt eigenlijk wel van die hond, want iedere keer als je komt...

Marieke: Is het vies.

Sieneke Groenman: Ja, gewoon vies, ligt er stront, er ligt pies, dus eigenlijk vind je die hond gewoon heel vervelend, dat 'ie er is. Ja, kan heel goed.

Jet: Ja.

Marieke: Ik heb bij de dierenartsenpraktijk gewerkt en daar kwam op een gegeven moment een vrouw met haar, volgens mij was dat iets van een Border Collie-achtige. Toen dacht ik al: wel redelijk op leeftijd, die vrouw, en dan nog zo'n actieve hond kopen. En die zei: nee, ik heb co-ouderschap, die had een buurjongen van ongeveer 20, die zei: ik wil heel graag een hond, maar ik ben nog te veel van huis of ik doe nog te veel dingen. En zij zei: ja, ik wil graag nog weer een hond, maar ik weet niet hoe lang dat nog goed kan gaan.

Jet: Ik vind dat wel heel slim. Wat jij net ook al zei, Sieneke, het is vaak heel belangrijk, mentaal, want het is heel vaak ook nog wel het enige gezelschap wat ouderen hebben.

Lysbeth: En je moet veel meer naar de buitenwereld.

Jet: Dat is zeker ook heel belangrijk. Dus het is te eenvoudig om te zeggen: ze mogen er niet meer voor zorgen. Maar het is wel handig om te kijken, inderdaad, een soort deeltijd of misschien andere dingen. Zijn daar...?

Sieneke Groenman: Wat Lysbeth vertelde over die Teckel, dat hebben ze ontzettend handig gedaan. Dat is ook iets wat wij wel zouden willen adviseren. Zijn er ouderen, is er een oudere in je omgeving, in je familie, met een hond? Zorg dat er in ieder geval iemand, een buurman of een buurvrouw of één van de familieleden die in de buurt woont, medeverantwoordelijk gemaakt wordt voor de verzorging van die hond. Die ervoor zorgt dat zo'n hond op tijd naar de dierenarts gaat, op tijd naar het trimsalon gaat, want vaak hebben

oude mensen hebben kleine hondjes met veel vacht. Nou, die doorgroeivachten zijn best heel lastig te verzorgen. Dat gaat klitten, zeker als die hondjes misschien ook eens een keer in huis piesen of poepen. Ja, die vacht wordt vies, dat gaat klitten en dat is heel naar en het kan heel pijnlijk zijn voor honden.

Jet: Maar jij zegt dat even zo tussen neus en lippen door, in huis piesen en poepen. En ik zie Marieke al kijken naar mijn altijd favoriete onderwerp van Jet: poep.

Sieneke Groenman: O, is dat zo?

Jet: Maar nee, nee, in dit geval is dat natuurlijk helemaal niet favoriet als ze dat binnen doen. En het is toch ook niet vanzelfsprekend, ik bedoel honden, die doen dat in principe niet in hun eigen omgeving. Dat is eigenlijk al een teken aan de wand, of dat ze heel ziek zijn of dat ze niet goed worden verzorgd, lijkt mij.

Sieneke Groenman: Vaak bellen familieleden dan en die zeggen: die hond is niet zindelijk en eigenlijk altijd denk ik: nou, ik denk dat die gewoon veel te weinig wordt uitgelaten.

Jet: Ach, ja, ja.

Sieneke Groenman: En wat wij ook doen, is dat we een opvang hebben voor oudere honden, voor honden die niet meer thuis kunnen wonen. En vaak zijn dat honden van deze oudere mensen. Vaak komen die honden binnen met het verhaal: ze zijn onzindelijk, maar dat blijkt helemaal niet te zijn. Ja, het kan wel zo zijn dat, maar dat is met mensen net zo, als je ouder bent, moet je gewoon wat vaker piesen ook 's nachts bijvoorbeeld.

Jet: Ja.

Sieneke Groenman: En dat geldt voor die oude honden natuurlijk net zo goed.

Jet: Ja, dus eigenlijk, hoe ouder, hoe vaker je naar buiten moet en dat wordt voor mensen die misschien wat slechter ter been zijn ook lastig. Maar ook weer zo belangrijk dat ze wel bezig blijven, dat je inderdaad gewoon een soort deeltijd hondje moet maken ervan.

Lysbeth: Maar de stichting waar Rafieq vandaan komt, die zeggen ook: als mensen ouder zijn, dan krijg je, kan je best een hond krijgen, het is niet dat je 'm niet krijgt, maar dan zeggen ze wel, heb je kinderen of heb je een buurman? Want als je bijvoorbeeld, een oude buurvrouw van m'n vader wilde een hond en ook via die stichting en die zei van: nou ja, je

mag best een hond van ons adopteren en dan vragen we van je kinderen de garantie dat als jij er niet meer bent, dat jouw kinderen, die hond overnemen.

Jet: Ja, anders zit het asiel helemaal vol met hondjes van ouderen.

Lysbeth: Ja en die stichting voelt zich verantwoordelijk, die zeggen van: wij nemen de hond terug als het niet goed gaat en ook als de eigenaar overlijdt, maar ook soms met scheidingen dat die hond terugkomt. Dan doen ze herplaatsen, maar herplaatsen best wel moeilijk. Hoe ouder de hond is, hoe moeilijker het is. Signaal hij is niet zindelijk, wil bijna niemand die hond hebben.

Jet: Nee.

Lysbeth: Dus dan vragen ze van: joh, we willen de garantie hebben dat je kinderen die hond nemen als jij er niet meer bent, want de kans dat jij een hond overleeft als je een pup neemt, als je 86 bent, is vrij groot,

Jet: Ja, als je de queen of England bent, dan hoef je je geen zorgen te maken.

Lysbeth: Maar die haar kind neemt ook de honden terug.

Sieneke Groenman: Ja, o, is dat zo?

Lysbeth: Ja, die gaat naar haar zoon.

Jet: Leuk, voor die zoon, ja.

Lysbeth: Die hebben ze ook zelf gegeven, hè?

Jet: Hoe heet 'ie ook alweer?

Sieneke Groenman: Ik weet niet hoeveel ze er heeft op moment hoor.

Jet: Twee.

Lysbeth: Vier.

Jet: Twee, dacht ik, nou ja, doet er niet toe. Maar er wordt voor gezorgd, dat is het belangrijkste. Gina aan de telefoon maakte zich zorgen over het hondje en die vroeg zich ook af: ja, wat zijn overall de tekenen waaruit ik kan opmaken dat de zorg voor dat hondje niet goed is. Dus wij willen eigenlijk gewoon een aantal...

Sieneke Groenman: Een checklistje.

Jet: Een checklistje, dat we die even af kunnen vinken voor Gina.

Sieneke Groenman: Nou heel belangrijk, die onzindelijkheid.

Jet: Ja.

Sieneke Groenman: Dat is echt wel een... Als een hondje binnen piest, maar zeker binnen poept, dat is echt wel een red flag, dat doet een hond echt niet gauw. Verder een hondje dat of heel dik wordt of heel mager wordt, is natuurlijk echt wel een signaal.

Jet: Kan nooit een goed teken zijn.

Sieneke Groenman: Ja, kan ook een ziekte zijn. Check of er hondenvoer in huis is, want er zijn ook mensen die... We hebben een hondje binnengekregen die at alleen maar vanillevla en chips.

Jet: Paprikachips hoop ik.

Sieneke Groenman: Nee, zoute chips, gewoon...

Jet: Hou op, ja, chips zijn altijd zout, wat erg.

Sieneke Groenman: Het is dus simpel: is er hondenvoer in huis? Ja, als dat er niet is...

Jet: Oh, ik val echt even een beetje van mijn stoel van het idee.

Marieke: En of de waterbak gevuld is.

Sieneke Groenman: En of de waterbak gevuld is. En hoe precies en of het water schoon is, een beetje vers is.

Jet: Of er geen vissen in zwemmen.

Sieneke Groenman: Ja. Wat je ook kunt doen, is gewoon eens vragen in de buurt rond, als mensen bijvoorbeeld in een appartementencomplex wonen, zie je ze wel eens buiten lopen? Komen ze wel buiten? Dat is ook een ding wat je gewoon kunt vragen. Verder: hondjes met hele vieze vervilte vachten. Honden met van die, weet je van die honden met die gezichtjes met heel veel haar, met van die van die prutjes in de ogen.

Marieke: Oh.

Jet: Ja, die die echt tot aan de kin lopen.

Sieneke Groenman: Precies, dat.

Jet: Want waar kan dat op duiden? Want ik zie dat in mijn omgeving dus best wel, als ik heel eerlijk ben. En ik vraag me dan af: wat is dat nou? Ten eerste, als mijn hond al beetje prutjes in de ogen heeft, ik maak het schoon, maar hoe kan dat? Wat is

Sieneke Groenman: Bij die hondjes met heel veel vacht in het haar... Kijk zo'n prutje, als je dat er niet meteen uithaalt en er komt de volgende dag weer zo'n prutje, op een gegeven moment is het een knoeperd van een prutje.

Marieke: Opstapeling, ja. Een knoeperd van een prutje.

Sieneke Groenman: En dan gaat het in de weg zitten, dan gaat het mee klitten met het haar. En verder zie je die witte hondjes hebben vaak van die traanstreepjes, dat wordt wat rood. Op zichzelf heeft dat gewoon te maken met dat vocht op de witte vacht, daar doe je niet zo vreselijk veel aan, maar zorg wel dat die prutje gewoon dat die verwijderd worden.

Marieke: Ze gaan waarschijnlijk tranen, omdat er iets is wat dat oog irriteert. Dus als dat een lange vacht is waarvan de haren in de ogen komen en dan kan dat natuurlijk wel...

Sieneke Groenman: Het is belangrijk om op tijd inderdaad naar de trimsalon te gaan, om dat weg te halen. En sommige mensen vinden dat niet mooi, die zeggen: ja, maar ik heb een

langharig hondje en ik wil graag lang haar houden. Dat is prima, maar dat betekent dat je er ook voor moet zorgen, voor die vacht. Anders kun je hem veel beter, gewoon één keer in de drie maanden vacht eraf, is veel beter.

Jet: Ja, ja, oké, nou, dan weten we dat.

Sieneke Groenman: En hele vies stinkende bekkies.

Marieke: Oren misschien ook wel.

Sieneke Groenman: Oren. Misschien ook wel en dat heeft ook weer met die vachten te maken, want dat is toch wel heel belangrijk bij ouderen, die die kleine hondjes met veel haar hebben, die moeten echt op tijd naar de trimsalon. En dat is echt minimaal één keer in de drie maanden moet dat echt goed gebeuren, want die checkt ook de gebitjes en die kan ook zeggen van: hé, het is nou wel echt bar en boos, hij moet nu naar de tandarts voor gebitsreiniging. Of misschien moeten er wel tandjes of kiezen getrokken worden.

Jet: Ja, nou zullen er mensen zijn die luisteren of sowieso vinden honden stinken natuurlijk altijd uit hun bekkie.

Sieneke Groenman: Ben ik het niet mee eens.

Jet: Ik ook niet, maar ik zeg: er zullen mensen zijn...

Sieneke Groenman: Oké.

Jet: Ja, ik ruik me hond en ik denk gelijk: oh, mijn lieve hondje. Niet dat ik het heel lekker vind, maar je ruikt, hoe ruikt je dat verschil? Dat lijkt mij best wel lastig.

Sieneke Groenman: Ja, dat is als je sowieso een hondenbek al vies vindt. Ja, ik zou zeggen, het is onmiskenbaar.

Marieke: En het ligt er natuurlijk wel aan als ze net iets hebben gegeten wat niet zo fris is, oké, maar over het algemeen hoort een hondenbek niet te stinken. In ieder geval niet dat je denkt van: wow, daar komt echt een walm vanaf.

Jet: Er ligt iets te ontbinden, daar in dat hondje.

Marieke: Ja, en dan horen die tanden mooi wit te zijn en tandvlees mooi roze. Ja, zo simpel is het eigenlijk.

Jet: Ja en nagels lijkt mij ook wel een indicatie.

Sieneke Groenman: Ja, als nagels echt lang zijn, dan hoor je vaak op een harde ondergrond tik, tik, tik, tik. Nou dan ook eventjes bij de trim salon langsgaan, mag bij de dierenarts ook, maar kan ook heel goed bij de trimsalon.

Marieke: Zegt me ook weer wat over de hoeveelheid beweging die ze krijgen, of ze wel of niet natuurlijk afgesleten zijn.

Sieneke Groenman: Precies.

Marieke: Maar beetje tikken, is toch wel goed?

Sieneke Groenman: Een beetje tikken...

Jet: Want nu denk ik gelijk: o?

Lysbeth: Heeft hij hier de hele tijd, die van mij. En die loopt heel veel buiten.

Sieneke Groenman: Precies, maar het maakt natuurlijk wel verschil, überhaupt hoe de voetjes gevormd zijn en of ze veel op gras lopen of op een verharde ondergrond, dat maakt natuurlijk wel uit.

Lysbeth: Als je alleen maar in het bos loopt, een vriendin van mij woont midden in het bos en die hond loopt alleen maar in het bos, die moet ook gewoon de nagels knippen, terwijl die gewoon vijftien kilometer per dag loopt.

Marieke: O ja.

Jet: Precies, lekker.

Marieke: En misschien ook überhaupt probleemgedrag, want ik bedoel, als een hond niet voldoende wordt uitgedaagd of niet voldoende beweging krijgt, dan zullen ze dat...

Lysbeth: Happen.

Marieke: ...ook op een andere manier kunnen gaan uiten.

Jet: Gaan ze zich vervelen ook, ja. Nou, dat lijkt mij een vrij duidelijke checklist dan is de volgende vraag natuurlijk van: waar kun je naartoe als er niet een buurman in de buurt is die in wil stappen en zegt oké, ik ga je helpen. En als er verder niet familie in de buurt is, dan zit je toch nog met het probleem: we hebben hier een ouderen die geen afstand natuurlijk wil doen van het hondje, dus dat willen we eigenlijk voorkomen, maar dat hondje heeft natuurlijk ook gewoon goede verzorging nodig.

Sieneke Groenman: Nou, dat is wel een lastig verhaal. Als er niemand in jeeigen netwerk is die dat voor je wil doen, dan zou je misschien betaald moeten doen.

Jet: Ja, uitlaatservice en dergelijke.

Sieneke Groenman: Bijvoorbeeld uitlaatservice vragen. Er zijn wel steeds meer hondenuitlaatservices die ook verzorging aan huis doen van huisdieren.

Jet: Dat is een goeie, o, dat wist ik niet.

Sieneke Groenman: Dus die zou je ook kunnen inschakelen, maar goed, dat kost wel geld. En de vraag is of je dat hebt, of je dat ervoor over hebt.

Jet: Of dat de de ouderen in dit geval dan, ja, ik kan me niet voorstellen dat ze zeggen: wij willen niet het beste voor ons hondje.

Lysbeth: Ja, maar hulp vragen is natuurlijk op leeftijd lastig. Je kunt al zoveel minder, je raakt steeds meer autonomie kwijt. Dus dan hulp vragen voor je hond is helemaal de limit.

Jet: Ja, zou je denken? Zou je dat niet doen? Ik denk dat dat het eerste is, eerder voor mijn hond dan voor mezelf.

Lysbeth: Met de wetenschap hoe ik nu in elkaar zit, zou ik het doen, want ik kan het betalen en ik wil het beste voor die hond. Maar op moment dat je wereld natuurlijk heel klein wordt, je hebt al niet goed contact met je burens en je weet meeste mensen die dementeren hebben zeker in het begin heel goed door dat niet helemaal goed gaat. Dan wil je geen pottenkijkers, want je hebt al door dat je...

Jet: Toevegeven is natuurlijk dan stap twee en die stap is aanzienlijk groter.

Marieke: En de angst om dan je dier kwijt te raken, maakt, denk ik, ook dat je nog veel meer gaat proberen te verbloemen, want ik kan er nog supergoed voor zorgen.

Jet: Ja, kortom dat is best heel lastige problematiek...

Sieneke Groenman: Ontzettend lastig.

Jet: ...waarin een beetje medemenselijkheid misschien nog wel het meest aangesproken zou moeten worden.

Lysbeth: Ik denk misschien dat we 'm andersom moeten stellen, namelijk: zie jij iemand in je omgeving die een hond heeft die te mager, te dik wordt, te lange nagels, vieze vacht, vraag of je 'm een keer uit kan laten.

Jet: Nou ja, dat zeg ik een beetje medemenselijkheid.

Lysbeth: Andersom. Dus niet degene die de hond heeft daarom laten vragen, maar juist in je omgeving opletten en hulp aanbieden, ongevraagd en gewoon zeggen: joh, ik loop zelf te weinig, zal ik je hond eens een keer meenemen?

Jet: Ik loop zelf te weinig.

Marieke: En jouw idee van mensen die dan naar verzorgingstehuizen gaan en hun hond, wat eigenlijk nog hun enige kostbare bezit is, moeten achterlaten. Wat gebeurt er met die honden?

Sieneke Groenman: Nou, meeste verzorginghuizen mag je geen dieren meenemen, sommige wel, maar dan wordt de eis gesteld: je moet er zelf voor kunnen zorgen. En als dat niet meer kan, moet je daar alsnog afstand van doen. Jij gaf het al aan, Lysbeth, dat het heel lastig is

voor het herplaatsen van een oudere hond. Hoe ouder, hoe minder makkelijk je ze plaatst, iedereen wil wel een puppy, maar een oudere hond is wel heel lastig.

Jet: Maar een puppy heeft ook gewoon echt wel nadelen, want daar moet je gewoon nog tijd aan...

Sieneke Groenman: Zeer veel nadelen en dat is iets wat heel veel mensen zich niet realiseren. Ook een interessant onderwerp, denk ik, voor een podcast.

Jet: Blijf nog even zitten, Sieneke.

Sieneke Groenman: Nee, maar serieus, een puppy is verschrikkelijk veel werk. Maar goed, en wat dat betreft kun je dan misschien toch wel beter een wat oudere hond nemen.

Jet: Heeft misschien iets meer zorg nodig, maar...

Sieneke Groenman: Een ander type zorg.

Jet: Ja, ander type zorg.

Sieneke Groenman: Ja, een ander type zorg. Maar zo'n pup is echt een hele klus.

Marieke: Ik vind pubers vooral heel veel werk.

Jet: Maar we dwalen af. We willen graag weten...

Sieneke Groenman: Wat kan er dan mee? Nou, als de ouderen er niet meer zelf voor kan zorgen, de familie zegt: ik heb geen plek in mijn huis, mijn leven is echt niet ingesteld op honden, en er zijn geen burens die de hond willen hebben, dan zit je ook met je handen in het haar. Want wat moet je dan met die oudere hond? Heel veel sielen vinden het ook lastig om zo'n oude hond op te nemen, zijn daar ook niet echt op ingericht. En er zijn een aantal plekken in Nederland waar je specifiek oudere honden naartoe kunt brengen en twee van die plekken zijn van de Koninklijke Hondenbescherming en wij doen echt in honden van tien jaar en ouder. En heel veel van die honden komen van oude mensen.

Jet: Ja, oké.

Sieneke Groenman: En we vangen die honden op, we kalefateren ze weer op, wat ze nodig hebben en dan proberen ze weer uit te plaatsen.

Jet: En een gouden mondje nog een goede oude dag te bezorgen.

Sieneke Groenman: Precies, we doen dit al 25 jaar en we hebben inmiddels best wel een netwerk van mensen die vaker oude honden hebben opgehaald, dus we plaatsen eigenlijk altijd alles wel weer.

Marieke: Goed om te horen.

Jet: Kijk, dat vind ik een heel, heel, heel fijn idee dat als het echt niet anders kan, dat er altijd nog wel ergens een vangnet is voor die lieve oude dibbesjes van de andere oude dibbesen. Ik hoop dat je er wat aan gehad hebt, Gina, en ja, ik stel hem dus gewoon dit keer ook aan jou: wie laat de hond uit?

Voice-over: Tot zover deze aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Als je deze podcast interessant vindt, schroom dan niet om er anderen over te vertellen op social media of in het echte leven. Vergeet je niet te abonneren op deze podcast in je favoriete podcastapp. En nog beter is het als je een review achterlaat, want dan wordt onze podcast beter vindbaar voor andere hondenliefhebbers. Heb jij ook een vraag voor de deskundige, stuur ons een mail, via podcast@smuldier.nl. Enne... vergeet niet je hond extra te verwennen vandaag. Doeg.

Voice-over: Je houdt van ze en daarom geef je ze de allerbeste. Knuffelen, daar zijn ze dol op. Een wandeling op z'n tijd, vinden ze heerlijk. En die bal die ze steeds kwijtraken, die haal ik gewoon voor ze op. Kleine moeite, want ze geven mij namelijk het aller-, allerlekkerste eten. Ik ben Max, ik ben een smuldier. Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer. Kijk ze nou, zijn ze niet geweldig, mijn mensen?